

hecetasları

aylık şiir dergisi

133.on5mart2026

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak fotoğrafı

tayyib atmaca

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 133. sayı 15 Mart 2026

issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek

Yayla Koşmaları / 3

Erhan Çapraz

Türkü... / 4

Yusuf Dursun

Külünge Sarılan Seveda / 5

Recep Şen

Garip Derler Adına / 6

Metin Mert

Senin Dedğin Olsun / 7

İbrahim Şahin

Aklımı Unutup Geldim / 8

Mehmet Gözükara

Rüyamda / 9

Ömer Karayılan

Evvel Zaman İçimde / 10

Ali Havan

Aşk / 11

Mustafa Ayvalı

Hiç Sönmeyen Ateş / 12

Kemal Deniz

Ölçü / 13

Kadir Pürlü

Birbirine Karıştı / 14

Adem Oğuz

Ozan Arif / 15

Mustafa İmir

Ömrün Güzünde / 16

Ahmet Urfalı

Alp-Erenlerin Şeyh Edebalı'ye Arzı / 17

Anar Məcizadə

Bu Dünya Düzəlməz / 18

İsmail Bingöl

Tüketir Bir Gün / 19

Kirman Rüstəmli

Ağarma Saçım / 20

Köksal Cengiz

Bitmeyen Efkâr / 21

Muradov Sövdəyar

Ata / 22

Tayyib Atmaca

Kendi Kendimle Deyişme / 23

Mustafa Işık

'Yar Qasidi' Feryadı / 24

Yayla Koşmaları 6

Eski/Yeni

Ben eski âşığım sen eski Leyla
Adımız okunmaz zamanelerde
Bizimki bir çeşit kuğu şarkısı
Gündedün çiçeği kokladığımız

Bu pazara nur yağmıyor anladık
Hayatımız ne ki yıldız kayması
Önümüzde Fuat Edip Baksı var
Ardımızda kocaman Şeyh-i Sanan

Nasıl ki oyduklar hoyrat makasla
Bir şairi eski bir fotoğraftan
Siyah beyaz gravürler içinden
Bizi de kırarak çağa astılar

Galip sayılır mı bu yolda mağlup
Medet umulur mu tesellilerden
Yeniden eskiye bir alay gider
Eskiden yeniye ince bir gülüş

Ben eski âşığım sen eski Leyla
Adımız okunmaz zamanelerde

Şahane Özgürlük

Köhne yuvasını terk etse ruhum
O gün ne şahane özgürlük olur
Dönüş serüveni bela yurduna
Büyük yeminime bağlılık sözü

Neden saklamalı bu bir itiraf
Yüklenmişim tûliemel yükünü
Gölgelere tutunmuşum ayrıca
Aynadaki suretleri sevmişim

Bu şehir bin kere dolup boşalmış
Yıkılıp yapılmış dünya bin kere
Ne mutlu ki asla boş çevrilmedim
Başvurduğum rica kapılarından

İyi ki ölüm bir hiçlik değilmiş
Yok olup yük olmak değil zamana
Besbelli gördüğüm kendi cenazem
Ömür ağacımın tepesindeki

Köhne yuvasını terk etse ruhum
O gün ne şahane özgürlük olur

Türkü...

-Nevzat Kösoğlu'ya-

ahirete dönük salih ameller
türkü olur dilde Hû leyla leyla
aslı'dan kerem'e uzar emeller
türkü olur dilde Hû leyla leyla

garib sazın çalar dağlar başında
şahsenemdir kirpiğinde kaşında
ferhat şirin külüngünde aşında
türkü olur dilde Hû leyla leyla

mecnun olan çölde arar aşkını
bedri zöhrasında bulur meşkini
tahir rah-ı hakda döker eşkini
türkü olur dilde Hû leyla leyla

lutfî baba eydür yunus sözünde
Hak'tan başka maşuk yoktur gözündə
bu dünyanın azında ve özünde
türkü olur dilde Hû leyla leyla

■ Yusuf Dursun

Külünge Sarılan Sevda

Yâr elinden mendil alsam,
Sürsem yüzüme yüzüme.
El değmeyen nağmeleri
Versem sazıma sazıma.

Tek bildiği cevrü cefa;
Öldürür günde kaç defa.
Gördün mü diye bir vefa
Sorsam gözüme gözüme.

Alsam seherde yelini,
Bulsam âşıklar yolunu.
Göğsümde açan gülünü,
Sersem yazıma yazıma.

Ömür biter dinmez acı,
Mahşerde mi vuslat tacı?
Simya bilip aşk ilacı
Dersem sızıma sızıma.

Terk etmeden bu dünyayı,
Hayra yoramam rüyayı.
Külünge sarıp sevdayı
Vursam özüme özüme.

Garip Derler Adına

boynu bükük kul görse dayanamaz acıya
sol yanında yarası derinden sızlar kanar
tutulalı devası olmayan bu sancıya
el yanarken garibim yaz sığağında donar

kara kışlar altında esirken umutları
güvercin ürkekliği okunur simasından
eksilmez dağlarından gam keder bulutları
görenler tanır onu elbise yamasından

zor geçitleri geçer pınarlarda eğleşir
kimselere göstermez gözden akan selini
çiçeklerle dost olur kuzularla söyleşir
dünya yıkılsa açmaz hâl bilmeze hâlini

Hakk'ın hatrını yıkar onun kalbini kıran
gönlü Hak'la doludur gezer âlemde yalnız
garip derler adına çıkmaz sırrını soran
altından yürek taşır istemez boya yaldız

■ **Metin Mert**

Senin Dediğin Olsun

Hangi dili konuşsak güz kırığı çalıyor
Günden güne soluyor büyüttüğümüz çiçek
Bir çıkınca ikiden boynu bükük kalıyor
Ah suççeğim gökten üç elma düşmeyecek

Üç elma düşmeyecek o çok eski bir masal
Sen pazara uğrayıp akşam eve dönerken
İyisinden irice kıpkırmızı bir nar al
Hayat denen yarayı bölüşelim derinden

Bölüşelim sağalsın böyle hiç olmayacak
Bak tükeniyor işte tahammülü günlerin
Senin dediğin olsun benim kara senin ak
Mavi gözlerin yine sularımda gezinsin

Aklımı Unutup Geldim

İşmar edip bir hayale daldırdın
Sunduğun bâdeye efsûn doldurdun
Gece gündüz hasret, figan çaldırdın
Vurup mızrabınla umut sazıma

Deldim gece gündüz zaman dağını
Çözmeye çalıştım gizem ağını
Mirasyedi gibi gençlik çağını
Harladım da küller döktün közüme

Aklın iğnesiyle kuyular kazdım
Kuşdili kullanıp nâmeler yazdım
Eşiğinde geçip kendimden sızdım
Bir nazar kılmadan gittin yüzüme

Yol arayıp durdum gönül köşküne
Hasret çektim yüreğinin meşkine
Neden reva görüp Allah aşkına
Hazan rüzgârını saldın yazıma

Pusulam olmadan çölüne daldım
Yaşıyorum sanma cevrinle öldüm
Telaştan aklımı unutup geldim
Çelme takıp ecel denen yazıma

Hicranım da sensin bil ki neşem de
Tılsımlı gözlerin hayal şişemde
Sessizce sızarım gönül köşemde
Akıl erdiremez aklım özüme

Deli saçması say yazdığım şeyler
Gelir kimi zaman böyle heyheyler
Sen danış aklına o doğru söyler
İtibar eyleme yürek sızıma

Rüyamda

Kor dudaklar kızıl alev renginde
Sanırsın Kerem'e köz taşıyordu
Gamze galip gelmiş kılıç cenginde
İşveyle karışık naz taşıyordu

Al yanaktan mermer sine enginde
Nice güzel ziyan oldu zenginde
Allah için yoktu onun denginde
Deryalardan derin göz taşıyordu

Genç ile güzeli çok olur öven
Suret eskidikçe kaybolur güven
Az çıkar desem de ben gibi seven
Her yürek bir parça haz taşıyordu

Günler su misali akıp geçerken
Herkes ektiğini kendi biçerken
Fark ettim kervanla konup göçerken
Yükün kıymetini kız taşıyordu

Rüya mıdır gerçek midir sen söyle
Ben bilmem diyerek çekilme öyle
Bütün hikâyenin tamamı böyle
Çoğun kaygısını az taşıyordu

Kader âşık denir herdem gayrete
Gözükara'm saygı duyar hürmete
Ecel şerbetini içip gurbete
Çıkanlar beş arşın bez taşıyordu

Evvel Zaman İçimde

Koyu bir adın vardı, geceyi pıhtılayan,
Kente hiç ilişmeden yürürdük, gün ışırdı.
Üzerini örterdin uyuyan mutsuzluğun,
Kuşlara gülümserdin, bu sana yakışırdı.
Zincirleme susardık, söze hiç gerek yoktu,
Bir seni böyle sevdim, bir dahası imkânsız.

Gülüşün gül gibiydi, sevdam alnında perçem,
Hiçbir dalda yuvan yok, nerelerdesin serçem?

Martı sesleri... sabah... ve gerinen İstanbul.
Dalgalar getirirdi senin şarkılarını.
Kente yağmur düşerdi ve saçların göğsüme,
Yaşamak ırgalardı, ayrılık hırpalardı,
Aykırıydık hayata, bunu hak ediyorduk,
Korumamız gereken bir geçmişimiz vardı...

Geçmiş küflü bir kuyu, dibinde aşk ve hüznün,
Sulara yansımıyor aydınlık kokan yüzün.

■ Ali Havan

Aşk

Tek kelime çok cümle
Bundan gayrı yok cümle
En vurucu ok cümle

Ne kan taşır ne cisim
Ne altın ister ne sim
Herkeste aynı isim

Bohçasında tek çıkın
En uzaktır en yakın
Közsüz alevsiz yangın

Bazen nefsinı dürter
Bazen burnunu sürter
Çok kere aklı örter

Ferhat dağından memnun
Çölde gezinir Mecnun
Yazısız sözsüz kanun

Düşene dipsiz kuyu
Bir acayip ters huyu
Haram eder uykuyu

Kollar en uygun anı
Alev sarar dört yanı
Köle kılar sultanı

Hiç Sönmeyen Ateş

Tende çalılarda yırtılmış fistan
Ovuşturup gözlerini uykusuz,
Ayakta cızlavat ağarmadan tan
Çıkınında yoğurt, yolda kaygısız
Bir çocuk yürüyor ergin dünyamda.

Saçakları serçe şu aşıyanın!
Radyoda Bedia, Neşet'ten türkü
Dilinde kızların şimdi her anın
Tadı yok dönerken feleğin çarkı,
Bir hayal duruyor yorgun dünyamda.

Gün dağlara veda ederken suskun,
Gözünden yoksulluk dökülen çocuk!
Nedensiz, münezzeh biraz da küskün,
Bakışına umut ekilen çocuk
Hicranı sürüyor vurgun dünyamda.

Çayır solur yurdum arzu tüterdi
Özgürce göklere sürme çekerken.
Sığ derelerinde keklik öterdi
Kiren alı ufka umu ekerken.
Şimdi gam kiriyor durgun dünyamda.

Ölçü

Ölçtüm biçtim bu hayatı,
İki karış, iki süyem.
Ömür denen yorgun atı,
Nasıl anlatsam kendime.

Hayalde, düşte, rüyada,
Marifet şimdi boyada.
Kula kul olduk dünyada,
Nasıl anlatsam kendime.

Kuldan kula olmaz ilaç,
Her zaman Rabb'ine muhtaç.
Vefa; bir kurumuş ağaç,
Nasıl anlatsam kendime.

Dünya döner sanki başa,
Azrail bakmıyor yaşa.
Yazımız benziyor kışa,
Nasıl anlatsam kendime.

Ruhlar belendikçe kire,
Tövbeler ulaşmaz bire.
Kör eliyle yanar çıra,
Nasıl anlatsam kendime.

Birbirine Karıştı

Ne günlere kaldık efendim medet
Nadan, ehil birbirine karıştı
Herkes fakih oldu fetva veriyor
Âlim, cahil birbirine karıştı

Bilgiye, bilene rağbet azaldı
Sohbetin yerini itiraz aldı
Bir hesap eylesek elde ne kaldı
Saman tahıl birbirine karıştı

Yoksulluktan ibret alan nerede?
Zekâtın sırrını bilen nerede?
Fakiri arayıp bulan nerede?
Cömert cahil birbirine karıştı

Gafil kendi yararına tartıyor
Fasık mahsulüne hile katıyor
Haddini bilmezlik gün gün artıyor
Derya, sahil birbirine karıştı

Mümin kitabından öğüt almıyor
Sadıklarla bir araya gelmiyor
Kim kimin safında belli olmuyor
Hâriç dâhil birbirine karıştı

Destanları yazan adam
Tuzakları bozan adam
Delikanlı gezen adam
Yiğit adam Ozan Arif

Bayrak, ezan, Kur'an dedi
"Vatan aşkı iman" dedi
"Ata yurdum turan." dedi
Yiğit adam Ozan Arif

Elinde hep sazı vardı
Yüreğinde sızı vardı
Alperen'e sözü vardı
Yiğit adam Ozan Arif

Hapislerde zulüm gördü
"Düşmez kalkmaz Allah" derdi
Zalimlere hesap sordu
Yiğit adam Ozan Arif

Bozmadı hiç duruşunu
Mızrabını vuruşunu
Savunurdu görüşünü
Yiğit adam Ozan Arif

Gönüldaşı hayli çoktu
Boş laflara karnı toktu
Eyvallahı asla yoktu
Yiğit adam Ozan Arif

Namertlere vermez aman
Gözü kara, pek de yaman...
Hedefteydi çoğu zaman
Yiğit adam Ozan Arif

Arif idi, şirin idi
Tarifleri derin idi
Yoldaşlara serin idi
Yiğit adam Ozan Arif

Şeyranî'nin boyu, soyu
Oğuzların Kınık Boyu
Rahmetlinin sertti huyu
Yiğit adam Ozan Arif.

Ömrün Güzünde

Dökülen gazeller yelde sürünür
Kül renkli bulutlar hüzne bürünür
Yolun en ücreti yolcuya kalır
Daralan ufukta kasvet görünür
Ömrün yanacak son çıkışı kalır

Her bahar bir yaza çıkar sanılır
Hoş endama, yüze, göze kanılır
Pişmanlığın solgun karası kalır
Sevip sevilmede duygu yanılır
Mecnun'la Leyla'nın mirası kalır

Telaşe durulur ömrün güzünde
Unvan, mal, mülk derdi kalmaz gözünde
Arzular elenir safrası kalır
Dingin bir tevekkül yansır yüzünde
Vedaya bir konak arası kalır

Hayatın gündelik nabızı yavaşlar
İhtiyaca mahsus olur uğraşlar
Emek hasadının sonrası kalır
Sessiz muhakeme dönemi başlar
Sonsuza yürüyüş icrası kalır

Yol sonuna doğru beklenti diner
Zihin ilk gençliğin çağına döner
Hatırdan geçirme sırası kalır
İlgi içe döner hayaller söner
Coşkun selden kuru mecrası kalır

Başında muttasıl yeller eserken
Dünya hayatına alışım derken
Ruh uçar bedenden darası kalır
Kederle yas eşlik eder giderken
Gök kubbede ahın narası kalır

Anlamı ne kadar olsa da derin
'Bir varmış bir yokmuş' kadar ederin
Gönlün bedene borç kirası kalır
Doğuştan belli son durakta yerin
Yaşanmışlıkların ibrası kalır

Kalana şükretmek yürek soğutur
Yalnızlık hissini zaman uyutur
Sağalmayan hasret yarısı kalır
Devran sürer gider insan unuttur
Birkaç günlük matem sofrası kalır

Alp-Erenlerin Şeyh Edebali'ye Arzı

1.

Benliğin üstüne güneş doğarken
Dağılır kasavet rahmet yağarken
Ebemkuşağından ümit sağarken
Gururu toprağa serenlerdeniz

İkiliği kaldıralım aradan
Himmet yükü ile dolup buradan
Yardım eder bize Ulu Yaradan
Birlik için canlar verenlerdeniz

Düşmanlık dediğin bize uzakta
Kin ve buğuz olmaz kutsal toprakta
İyilik yeşerir her bir yaprakta
Has bahçelerden gül derenlerdeniz

Pir-i Türkistan'dan ferman buyurup
Çıplağı giydirip aç doyurup
Mazlumun ahını arşa duyurup
Zalimlere göğüs gerenlerdeniz

Tefekkür yolunda çetin bir sancı
Sabır ışığında büyür inancı
Safça boyun büküş eritir hıncı
Çile köşesinde erenlerdeniz

2.

Güzel zamanlarda cömert insanlar
Garibin yetimin derdinden anlar
Başkaları için yaşayan canlar
Yoksulun halini soranlardanız

Mağdurun yanıdır bizim yanımız
Adalet uğruna feda canımız
Akarsa bu yolda akar kanımız
Haksızlığa karşı duranlardanız

Kibleye doğrudur bizim yüzümüz
Beş ulu vakitte birdir sözümüz
Şu dünya malında yoktur gözümüz
Yalnız Allah'a kul olanlardanız

Geceleri yıldız yağar semadan
Dar zamanda kapı açar Yaradan
Hayal ile gerçek kalksa aradan
Düşleri hayıra yoranlardanız

İşin temelinde insan olursa
Ufuk aydınlanır güneş doğarsa
Erdem ve bilgelik bizde kalırsa
Yarınlara düşler kuranlardanız

3.

Terkeyleyip buğzu haseti kini
Özde bir ederler sen ile beni
Her zaman tazeyiz her zaman yeni
Deruni halleri bilenlerdeniz

Ruhlar kurtulmalı büyük azaptan
Arınırken gönül boş bir seraptan
Kolayca geçilir büyük hesaptan
Ölümünden evvel ölenlerdeniz

Ulu Hak yolunda aşka yürüyen
Gururunu yol üstünde sürüyen
Bozkırları çiçeğiyle bürüyen
İlahi çağrıya gelenlerdeniz

Çile köşesinde ağlayıp duran
Bir mahzun bakışla yürekler buran
Dünden yarınlara hayaller kuran
Acıya mihnete gülenlerdeniz

Büyüme vaktinde koca çınarı
Irmağa kaynaktır akça pınarı
Adalet üzredir işi hüneri
Kaygılara uyku bölenlerdeniz

■ Anar Məcidzadə

Bu Dünya Düzəlməz

Neçə ariflər gələ,
Dünya düzəlməz, lələ.
Dünya belə yaranıb,
Belə gedəcək hələ.

Bu dünyanı əzəldən,
Olmayıbdır düzəldən.
Tale, baxt oğurlayıb,
Neçə-neçə gözəldən.

Yazı qışa çevirib,
Ömrü quşa çevirib.
O, insanı yaradıb,
Sonda daşa çevirib.

Bu dünyadan bezmə sən,
Ümidini üzmə sən.
Dünya belə dünyadır,
Anar, çalış küsmə sən.

■ İsmail Bingöl

Tüketir Bir Gün

Rüzgârda savrulan bir gül misali,
Gezer elden ele hiç bıkmaz mısın?
Âlemler dese de dünya güzeli,
Sen bu yalanlardan usanmaz mısın?

Bu edâ bu işve bu naz bu cilve,
Öldürür aşığı düşürür dile,
Kararır dünyası kaçarsan hele,
Yoksa intikamdan hoşlanır mısın?

Âşıklar sinesi doludur hüznün,
Gülseler bir defa ağlarlar her gün,
Zaman bir büryandır geceler ölüm,
İçer yudum yudum tüketir bir gün.

■ Kirman Rüstəmli

Ağarma Saçım

Saçlarıma qırov düşdü,
Ömrüm yarı, girov düşdü.
Ayaqlar da yan sürüşdü,
Tərk etdin məni yarıda,
Ağarma saçım, barı da..

Bu yol uzun, gedəcəyəm,
Sevdim, yenə sevəcəyəm.
Səni mən tərk edəcəyəm,
Üzərimə birdən yağma,
Ağarma saçım, ağarma.

Şəvəliyin gözdən qara,
Bənzəyirdim, tər lan, sara.
Ağarmağın vurdu yara,
Ürək cavan, bax bağrıma,
Ağarma saçım, ağarma.

Zaman mənə yürü, deyir,
Yolun daşlı, kürü deyir.
Ayaq getmir, sürü deyir,
Qara tellər olur dən dən,
Ağarma saçım, bax, birdən.

Nə yatdım mən yuxu görəm,
Arzu böyük, ömür hörəm.
Ətrafımda olar törəm,
Gözüm baxıb fərəhlənər,
Üz gözümə gül ələnər.

Otur, bir az dərdləşəlim,
Qara alov, sən məşəlim.
Sənsiz necə gözəlləşim?
Səndən necə çəkim mən əl,
Saç, ağarma məndən əvvəl.

Bitmeyen Efkâr

Şu fânî mekânın her şeyi sahte
Sahip çıkılmıyor yemine, ahte
Kokuşmuş düzende, hüküm aleyhte
Sana yâr olur mu kula kul olan?
Zâlimdir mazlûmun hakkına dalan.

Aradığın saadeti buldun mu?
Özlediğin huzur ile doldun mu?
Hayattan gönlünce bir haz aldın mı?
Yalan şu dünyanın her şeyi yalan
Gelen gitti, sen de biraz oyalan,

Kaderde ne varsa geliyor başa
Nasibin yok ise düşme telaşa
Süflî arzuların getirir tuşa
Nefisdir benliği çaresiz kılan
Sana zından olur geçici sılan!

Fırsatlar kaçarsa, ah ü vah başlar
Bîçare keşkeler gönlünü haşlar
Dört nal giden hırsın mutlak yavaşlar
Sayılı nefestir ömründen kalan,
Eceldir kapını aniden çalan.

Asırlık bir efkâr ruhunu sarar
Tiranlar Hilâli zulmete karar
Söyle başsız beden ne işe yarar?
Niyazkâr, Şâh olmuş bir sinsi yılan
Türk-İslam yurtları yıllardır talan.

Ata

İndi burda, cətinimdə bu anda
Məzarımda, xəyalımda, hər anda
Qəlbim qan ağlayır, didəm yaş tökür
Gözlərəm yollarda gələrdin, ata.

Həsrətin, möhnətin bu canımı sökər
Bu dərdi çəkənlər bağrını sökər
Əzizim, sənsizəm, olmuşam xəstə
Gözüm yollardadı, gələrdin ata.

Üzünü görədim mən son nəfəsdə
Daha özgə dilək, diləmirəm məndə
Ata məhbbətim, yoxdur həyatda
Mənim bu günümdə gələydin ata.

Mən sənsiz dünyada neynərəm canı.
Tükənməz dərdimi cəkərmə hamı?
Əkdinin bağının, gülü cicəyi
Qoxusuz cicəyi, gülü neynərəm ata.

■ Tayyib Atmaca

Kendi Kendimle Deyişme

-Gözümü gözünü üstüne koyup
Geceleri rahat uyuyor musun?

-Gözümde kalbimde yanımda değil
Bir gün olsun rahat uyumuyorum

-Sesimin yankısı bana dönüyor
Gözlerini yumup duyuyor musun?

-Kalbimin sızısı aklıma vurdu
Konuştuklarını duyamıyorum

-Kara kalem ile çizdiklerini
Sabah uyanınca boyuyor musun?

-İçimden geçeni hayal ederim
İstediğim renge boyamıyorum?

-Katmışsın sürüne olanca derdi
Hâlâ tek başına yayıyor musun?

-Doğruyu söylesem sen inanmazsın
Yalan mı söyleyim yayamıyorum?

-Sükût çarşısında söz para etmez
Kendini yerime koyuyor musun?

-Senden kurtulursam tutsak olurum
Kimseyi yerime koyamıyorum?

-Atmaca yerine gül bahçesinde
Bülbülün canına kıyıyor musun?

-Beni kes diyorsun kurban yerine
Candan özge cansın kıyamıyorum.

‘Yar Qasidi’ Feryadı

Badısaba esende bilmem hangi yardayım
Külüngüm dağı delmez, Ferhat gibi dardayım

Duymaz ah û zarımı, yedi el sultanıdır
Bağında gülüm diken, bülbül ile zardayım

Dinemez gözüm yaşı, görende bahtım siyah
Kirpiği oktan beter, göğsüm üryan, zordayım

Mah yüzü örtüverir, leylice zülüfleri
Ten üstünde şal uçar, ateşteyim, kordayım

Bir uzun beklemektir vaktimin yek ahengi
Güneş ufka sığınır, ayazdayım, hardayım

Mızrap tenimde gezer, ney lehimde nem tutar
Bilmem iniş yokuşu, bulutla rüzgârdayım

Ağyarla yek tutmayıp ardım sıra zem sözler
Dolanırım kem ağza, bunla iftihardayım

Dilim sükût kalsa da gönlüm âleme tellal
‘Kâlû Belâ’ aşkına ahdimle şiardayım

Tarifsiz özleмиyle gizi beni incitir
Özü sözüme ayna, gözüyle nazardayım

Cam-ı Cem meclisinde, içirtir bakışını
Diniverir fırtına, bu hâlde işmardayım

Şairler dillendirsın güzelliğın methini
Yazamam bu meseli, rahleyle hazardayım

Karınca nasihati derkenardan dinlerim
Bitse de dizde derman, bilinmez huzurdayım

Sönmez çerağ şem’ olur, gülünce didarıma
Umarım tutar destim, her dem intizardayım

‘Yar Qasidi’ feryadı sinemi delip geçer
Bende saymazsa Ruşen, ahıyla mezardayım.